

Arrest

nr. 237 639 van 30 juni 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. KALONDA DANGI
Verdunstraat 360
1130 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 7 februari 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 28 januari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. REIGNS NTEKEDI *loco* advocaat E. KALONDA DANGI, en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verwerende partij stelt het feitenrelaas in haar nota met opmerkingen als volgt voor:

“Verzoeker werd d.d. 16 juni 2016 en vervolgens d.d. 27 juni 2017 in bezit gesteld van een aankomstverklaring. Hij legde een paspoort voor geldig tot 11 januari 2020 en een Italiaanse verblijfskaart, afgeleverd op 11 juni 2014.

Verzoeker bood zich d.d. 1 februari 2018 aan bij het gemeentebestuur te Brussel om een aanvraag tot verblijf in te dienen op grond van artikel 10bis of 61/7 van de vreemdelingenwet als langdurig ingezetenen in een EU-Lidstaat.

Op 14 september 2018 werden instructies gegeven tot betekening van een bijlage 44. Verzoeker werd bevolen om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker diende d.d. 7 mei 2019 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

Op 19 november 2019 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, ingediend op 7 mei 2019, onontvankelijk verklaard bij gebrek aan buitengewone omstandigheden.

Verzoeker werd diezelfde dag bevolen om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Op 17 december 2019 diende verzoeker een annulatieberoep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van 19 november 2019.

Er werd d.d. 27 januari 2020 een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld naar aanleiding van een proces-verbaal (PV nr. HV.55.LF.000480/2020) wegens illegaal verblijf.

Verzoeker werd d.d. 27 januari 2020 een vragenlijst overhandigd i het kader van het hoorrecht. Hij verklaarde sedert 21 februari 2016 in België te zijn. Hij zou hier één maand hebben verbleven en dan zijn teruggegaan naar Italië, waarna hij zou zijn teruggekomen in juni 2016. Hij verklaarde Italië beu te zijn en ergens anders naartoe wilde. Op de vraag waarom hij niet terug wil naar Italië, antwoordde hij dat hij de manier van leven er niet leuk vindt. Hij verklaarde niet te lijden aan een ziekte. Hij verklaarde geen duurzame relatie of kinderen te hebben in België. Hij verklaarde geen familie hier te hebben; Zijn gezin zou in zijn herkomstland wonen.

Op 28 januari 2020 werd het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering genomen (bijlage 13septies).

Dit is de thans bestreden beslissing.

De centrumarts attesteerde d.d. 28 januari 2020 dat verzoeker niet lijdt aan een ziekte die een inbreuk inhoudt op artikel 3 EVRM."

1.2. In eerste instantie merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat dit feitenrelaas correct is en steun vindt in het administratief dossier. Bijkomend wordt er vastgesteld dat het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten en tegen de beslissing die de aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaart, beide beslissingen van 19 november 2019, door de Raad werd verworpen op 30 juni 2020 met arrest nr. 237 637.

1.3. Op 28 januari 2020, met kennisgeving diezelfde dag, neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering onder de vorm van een bijlage 13septies. Dit is de bestreden beslissing met volgende redengeving:

"(...)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Betrokkene werd gehoord door de PZ KLM op 27/01/2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer:

naam: A.

voornaam B.

geboortedatum: 17.05.1966

geboorteplaats: K.

nationaliteit: Ghana

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van zijn arrestatie.

x 10° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de Belgische overheden aan de overheden van de overeenkomstsluitende Staten moet overgedragen worden;

Betrokkene is in het bezit van een geldige Italiaanse verblijfskaart, Permesso di Soggiorno illimitata n° 105950159 afgeleverd op 11/06/2014.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

X artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 14.09.2018 en 19.11.2019 die hem betekend werden op 14.09.2018 en 02.12.2019. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Op 20/12/2019 heeft betrokkene een beroep tot nietigverklaring ingediend tegen de beslissing van 19.11.2019 die zijn regularisatieaanvraag (art.9bis) onontvankelijk verklaarde. Beroepen die ingediend worden tegen beslissingen van "weigeringen" zijn niet schorsend. Het louter feit dat de uitwijzing van de betrokkene naar Italië zou uitgevoerd worden, houdt de betrokkene niet tegen om zijn zaak te laten behartigen door een raadsman van zijn keuze in het kader van een hangende procedure voor het RVV. De aanwezigheid van de betrokkene is immers niet verplicht of noodzakelijk. De raadsman die hij aanduidt kan het noodzakelijke doen om de belangen van de betrokkene te verdedigen en hangende of lopende procedures op te volgen.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 14.09.2018 en 19.11.2019 die hem betekend werden op 14.09.2018 en 02.12.2019. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Op 20/12/2019 heeft betrokkene een beroep tot nietigverklaring ingediend tegen de beslissing van 19.11.2019 die zijn regularisatieaanvraag (art.9bis) onontvankelijk verklaarde. Beroepen die ingediend worden tegen beslissingen van "weigeringen" zijn niet schorsend. Het louter feit dat de uitwijzing van de betrokkene naar Italië zou uitgevoerd worden, houdt de betrokkene niet tegen om zijn zaak te laten behartigen door een raadsman van zijn keuze in het kader van een hangende procedure voor het RW. De aanwezigheid van de betrokkene is immers niet verplicht of noodzakelijk. De raadsman die hij aanduidt kan het noodzakelijke doen om de belangen van de betrokkene te verdedigen en hangende of lopende procedures op te volgen.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 14.09.2018 en 19.11.2019 die hem betekend werden op 14.09.2018 en 02.12.2019. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Op 20/12/2019 heeft betrokkene een beroep tot nietigverklaring ingediend tegen de beslissing van 19.11.2019 die zijn regularisatieaanvraag (arL9bis) onontvankelijk verklaarde. Beroepen die ingediend worden tegen beslissingen van "weigeringen" zijn niet schorsend. Het louter feit dat de uitwijzing van de betrokkene naar Italië zou uitgevoerd worden, houdt de betrokkene niet tegen om zijn zaak te laten behartigen door een raadsman van zijn keuze in het kader van een hangende procedure voor het RVV. De aanwezigheid van de betrokkene is immers niet verplicht of noodzakelijk. De raadsman die hij aanduidt kan het noodzakelijke doen om de belangen van de betrokkene te verdedigen en hangende of lopende procedures op te volgen.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten van 14.09.2018 en 19.11.2019 die hem betekend werden op 14.09.2018 en 02.12.2019. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Op 20/12/2019 heeft betrokkene een beroep tot nietigverklaring ingediend tegen de beslissing van 19.11.2019 die zijn regularisatieaanvraag (art.9b!s) onontvankelijk verklaarde. Beroepen die ingediend worden tegen beslissingen van "weigeringen" zijn niet schorsend. Het louter feit dat de uitwijzing van de betrokkene naar Italië zou uitgevoerd worden, houdt de betrokkene niet tegen om zijn zaak te laten behartigen door een raadsman van zijn keuze in het kader van een hangende procedure voor het RVV. De aanwezigheid van de betrokkene is immers niet verplicht of noodzakelijk. De raadsman die hij aanduidt kan het noodzakelijke doen om de belangen van de betrokkene te verdedigen en hangende of lopende procedures op te volgen.

Betrokkene verklaart dat hij niet is teruggekeerd naar Italië omdat hij de manier van leven daar niet leuk vindt. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonst. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Italië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Vasthouding

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 62 en 74/14 van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht en van artikel 110^{quaterdecies} van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit).

Het middel wordt als volgt toegelicht:

"1. Aangaande de gegrondheid van het beroep:

Verzoeker meent de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing.

a) Schending van artikel 3 EVRM, artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet, artikel 110^{quaterdecies} Verblijfsbesluit, alsook schending van de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht zoals vervat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering Bestuurshandelingen

Volledig ten onrechte heeft verzoeker een beslissing betekend gekregen, bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Daarenboven is er geen termijn voor vrijwillig vertrek toegestaan.

Eerstens wenst verzoeker te benadrukken dat hij in Italië zeer veel racisme ervaart. Bijvoorbeeld: verzoeker was buschauffeur, maar de ouders van de kinderen wilden niet dat een chauffeur met een donkere huidskleur hun kinderen ergens naartoe brengt.

Hij benadrukt dat hij dagelijks racistische uitspraken te horen kreeg omwille van zijn donkere huidskleur.

Het was zeer zwaar voor hem om mee om te gaan.

Uit informatie waar verzoeker over beschikt - verzoeker verwijst hierbij naar het artikel van Eveline Rethmeier, namelijk: Italië: Comeback fascisme en verheerlijking van Mussolini, dd. 30.01.2019 - blijkt dat het fascisme en de verheerlijking van Mussolini in Italië een comeback maken. Mussolini's geboortedorp is al jaren een bedevaartsoord voor fascist.

Het taboe op fascisme is in Italië veel kleiner dan in Duitsland. De laatste jaren is er een toenemende nostalgie met betrekking tot Mussolini.

Hoewel het fascisme in Italië nooit helemaal is uitgebannen, groeit de Mussolini- cultus door de opkomst van de neofascisten.

Het is een boodschap die het steeds beter doet bij de Italianen die moeite hebben met de opkomst van honderdduizenden migranten de afgelopen jaren.

Op landelijk niveau haalde geen enkele neofascistische partij bij de verkiezingen de kiesdrempel. Toch is de invloed van de neofascisten voelbaar. Andere rechtse partijen nemen minder nadrukkelijk afstand van neofascistisch gedachtegoed. En het groeiende antimigratiesentiment zorgde bij de landelijke verkiezingen voor een fikse winst van de partij Lega onder leiding van Matteo Salvini.

Tijdens zijn campagne kondigde Salvini aan dat voor de migranten het feestje voorbij was. Eenmaal geïnstalleerd als minister van Binnenlandse Zaken sloot hij de Italiaanse havens voor migranten en versoberde hij de asielopvang. Gekleed in politie-uniformen spreekt Salvini de Italianen regelmatig via sociale media toe in duidelijke, harde taal. Een enkele keer flirt hij openlijk met het neofascisme door slogans van Mussolini te gebruiken. Salvini's motto Prima gli Italiani (eerst de Italianen) is een van de teksten die in de souvenirwinkels in Predappio alle denkbare artikelen siert; van aanstekers en vlaggen tot slabbetjes met gebalde peutervuistjes die de Romeinse groet brengen. Kerstballen met het gezicht van Mussolini liggen in de mand met afgeprijsde artikelen.

Het lijkt erop dat extreemrechts zich gesterkt voelt door de harde opstelling en taal van Matteo Salvini. Antifascistische organisaties wijzen naar hem als schuldige voor de groeiende vreemdelingenhaat in Italië, die regelmatig tot geweld leidt. Zo openden in de steden Macerata, Napels, Forlì en Caserta extreemrechtse Italianen het afgelopen jaar het vuur op migranten. In totaal waren er in 2018 ruim tweehonderd gewelddadige incidenten met een racistisch karakter. Dat was voor de Verenigde Naties voldoende reden om diepe zorgen te uiten over de toegenomen agressie tegenover migranten en asielzoekers in Italië. Ook van de Italiaanse president Sergio Mattarella klonk in zijn nieuwjaarstoespraak een waarschuwing voor het toegenomen racisme in de Italiaanse samenleving."

Verzoeker, met een donkere huidskleur, die in deze omstandigheden geleefd heeft in Italië, heeft dan ook zeer traumatische ervaringen gehad tijdens zijn verblijf in Italië.

Hij was dan ook gevlucht naar België in de hoop hier een beter bestaan te kunnen hebben.

De bestreden beslissing schendt dan ook artikel 3 EVRM.

Daarnaast wenst verzoeker te benadrukken dat de Dienst Vreemdelingenzaken het gebrek aan termijn voor vrijwillig vertrek als volgt motiveert:

"Artikel 74/14 Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden."

Om het risico op onderduiken te vermijden, kan de onderdaan van een derde land verplicht worden preventieve maatregelen te vervullen.

Artikel 110quaterdecies Verblijfsbesluit stelt als volgt:

'Art. 110quaterdecies. § 1 .De preventieve maatregelen die door de Minister of zijn gemachtigde kunnen worden genomen ten aanzien van de onderdaan van een derde land overeenkomstig artikel 74/14, § 2, van de wet om het risico op onderduiken tijdens de termijn die voor het vrijwillig vertrek is toegekend, te vermijden, zijn :

1 ° zich aanmelden als de burgemeester of zijn gemachtigde of de agent of ambtenaar van Dienst Vreemdelingenzaken dit vraagt. De regelmaat waarmee de onderdaan van een derde land zich moet aanmelden wordt in het verzoek vermeld;

2° het storten van een gepaste financiële waarborg bij de Deposito- en Consignatiekas. Het bedrag van de waarborg wordt door de Minister of zijn gemachtigde vastgelegd op basis van de dagelijkse kostprijs van een verblijf in een gesloten centrum. zoals bepaald in het koninklijk besluit van 14 januari 1993 tot bepaling van de nadere regels voor de terugbetaling van de kosten van huisvesting, verblijf en gezondheidszorgen bedoeld in artikel 74/4, §§ 3 en 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gelinkt aan een bepaalde duur, zonder dat dit bedrag de kosten van een verblijf van 30 dagen mag te boven gaan.

De onderdaan van een derde land stort dit bedrag ten laatste de dag na de betekening van de beslissing tot verwijdering op de rekening bij de Deposito- en Consignatiekas, ongeacht het feit of een beroep tegen deze beslissing wordt ingesteld of niet, en levert daarvan het bewijs aan de minister of zijn gemachtigde.

De onderdaan van een derde land stuurt het bewijs dat hij het Belgische grondgebied heeft verlaten aan de minister of diens gemachtigde, en deelt de minister of zijn gemachtigde een rekeningnummer mee waarop de Deposito- en Consignatiekas het bedrag van de waarborg zal terugstorten.

Indien de toegekende termijn voor het vrijwillig vertrek van de onderdaan van een derde land, verstreken is, en deze laatste geen gevolg heeft gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, komt de gestorte som toe aan de Belgische Staat, tenzij een beroep binnen de door de wet vastgestelde termijnen tegen de beslissing van verwijdering werd ingediend;

3° het overhandigen van een kopie van de documenten die toelaten om de identiteit vast te stellen.

§ 2. De preventieve maatregelen worden vermeld in het hevel om het grondgebied te verlaten en indien het de maatregel onder § 1, 1° betreft, de regelmatigheid waarmee ze wordt toegepast. '

In casu worden deze preventieve maatregelen geenszins vermeld in de bestreden beslissing. Er blijkt ook nergens dat de Dienst Vreemdelingenzaken deze preventieve maatregelen überhaupt heeft overwogen in de bestreden beslissing.

Dat de motivering van de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook niet correct is.

Dat deze motivering een wezenlijk onderdeel uitmaakt van de beslissing, zodat de beslissing dan ook geen enkel antwoord geeft op de wezenlijke problematiek van verzoeker.

De beslissing maakt dan ook een wezenlijke inbreuk uit op de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht, zoals vevat in artt. 2-3 Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Verzoeker voert de schending aan van artikel 3 van het EVRM omdat hij, bezitter van een Italiaanse verblijfsvergunning, in Italië veel racisme ondervindt en de Mussolini-aanhang in Italië groeit, de invloed van neofascisme groeit en aldaar aanwezig is. Het betoog hierover is louter algemeen. Hij houdt voor dat hij zeer traumatiserende ervaringen kende tijdens zijn verblijf in Italië en naar België vluchtte met de hoop op een beter bestaan.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat “*Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*”. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 218).

Het betoog van de verzoeker, waarbij hij een vermeende schending aanvoert van artikel 3 van het EVRM, kan niet gevolgd worden nu hij moet doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij, in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Hij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs. Hij moet concrete, op hem persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een loutere verwijzing naar een situatie in een bepaald land volstaat evenmin. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 van het EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet (RvS 27 maart 2002, nr. 105.233; RvS 28 maart 2002, nr. 105.262; RvS 14 maart 2002, nr. 104.674; RvS 25 juni 2003, nr. 120.961; RvS 8 oktober 2003, nr. 123.977).

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker slechts een zeer vage algemene stelling weergeeft over de wijze waarop artikel 3 van het EVRM geschonden is. Louter beweren dat racisme en fascisme (in Italië) bij een terugkeer naar het land van verblijf een gevaar oplevert in de zin van artikel 3 van het EVRM voor verzoeker, volstaat niet.

Zoals de verwerende partij correct opmerkt in haar nota met opmerkingen, blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op 27 januari 2020 door de politie werd aangetroffen in illegaal verblijf. Verzoeker werd gehoord en verklaarde dat hij naar België kwam omdat hij in Italië was en eens ergens anders naar toe wou. Hij was nog niet in België geweest en wou daarom naar hier komen. Hij verklaarde verder dat hij de manier van leven in Italië “*niet leuk*” vond. Hij verklaarde niet te lijden aan een ziekte en dat hij geen familie in België had (zie formulier ter bevestiging van het horen van de vreemdeling bij het administratief verslag van de politie van 27 januari 2020). De centrumarts bevestigde dat verzoeker geen ziekte in de zin van artikel 3 van het EVRM had.

Dit gehoor wijst geenszins op het ervaren van een racisme of fascisme in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker heeft evenmin in België een verzoek tot internationale bescherming ingediend, wat wordt bevestigd tijdens de terechtzitting door verzoeker.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker zich ooit heeft beklaagd over handelingen, ervaren in Italië, in de zin van racisme of fascisme, of over andere elementen die konden wijzen op een schending van artikel 3 van het EVRM. De verzoeker voert dit slechts voor het eerst aan in zijn verzoekschrift en ook in het dossier dat leidde tot het arrest nr. 237 637 van 30 juni 2020 (zie *supra*) maakte verzoeker hiervan geen gewag. Verzoeker toont in zijn betoog evenmin concreet aan welke concrete ervaringen hij heeft ondergaan. Het betoog is vaag en algemeen en toont geen schending van artikel 3 van het EVRM aan.

Een algemene verwijzing naar een (pers)artikel “*Italy: Comeback fascisme en verheerlijking van Mussolini*” van 30 januari 2019 doet aan het voorgaande geen afbreuk.

2.3. Waar verzoeker verwijst naar artikel 110 *quaterdecies* van het Vreemdelingenbesluit en dit artikel correct citeert, houdt dit artikel geen verplichting in om deze maatregelen toe te passen nu het artikel expliciet vermeldt dat de gemachtigde van de bevoegde minister deze maatregelen kan nemen (eigen onderlijning). Het is noch een plicht, noch een motiveringsverplichting. De gemachtigde van de bevoegde minister heeft geen verplichting deze preventieve maatregelen te overwegen of haar overwegingen tot uiting te brengen.

Verzoeker toont de schending van dit artikel niet aan.

2.4. Verzoeker voert verder de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. Deze artikelen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Zoals eerder gesteld, houdt deze plicht niet in dat de gemachtigde van de bevoegde minister moet motiveren omtrent de toepassingsmogelijkheid, voorzien in artikel 110*quaterdecies* van het Vreemdelingenbesluit.

In dit geval geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen. De juridische grondslag is artikel 7, alinea 1, 1° en 10°, van de Vreemdelingenwet, wat verzoeker niet betwist of weerlegt: hij is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van diens arrestatie, wel in het bezit van een geldige Italiaanse verblijfskaart. De bestreden beslissing onderzoekt de toepassing van artikel 74/14 van de Vreemdelingenwet en legt uit waarom verzoeker een risico op onderduiken vormt, met verwijzing naar de eerder gegeven bevelen om het grondgebied te verlaten, waar hij niet vrijwillig gevolg aan gaf. De bestreden beslissing wijst erop dat het indienen van een aanvraag, gegrond op artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet, geen schorsende werking heeft.

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de redenen van de bestreden beslissing begrijpt zodat het doel van de formele motiveringsplicht is bereikt.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 is niet voorhanden. De motivering is afdoende.

2.5. Verzoeker voert de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht in samenlezing met het voorgaande onderdeel (punt 2.4.).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

In de mate dat verzoeker de zorgvuldigheidsplicht geschonden acht omdat niet werd voldaan aan de motiveringsplicht omschreven in punt 2.4., blijkt dat de motiveringsplicht niet is geschonden. Het volstaat te verwijzen naar punt 2.4.

Verzoeker voert nog aan dat geen zorgvuldig onderzoek werd gevoerd naar zijn situatie, maar laat na uiteen te zetten met welk dienstig gegeven de verwerende partij geen rekening zou gehouden hebben. Evenmin duidt hij aan, buiten hetgeen is besproken in de vorige onderdelen, waarom de feitenfinding niet correct zou zijn.

Verzoeker maakt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet aannemelijk.

2.6. De Raad besluit dat het aangevoerde middel in al zijn onderdelen ongegrond is.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN